

**Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
Факультет агротехнологій і природокористування**

**Кафедра садово-паркового господарства,
геодезії та землеустрою**

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:**

«Сад безперевного цвітіння на території парку «Совки»

Виконав:

студент освітнього ступеня
«бакалавр»
освітньо-професійної програми
«Садово-паркове господарство»
спеціальності 206 «Садово-паркове
господарство»
денної форми навчання

ГЛІВА Михайло Павлович

Керівник:

кандидат сільськогосподарських
наук, доцент
КУШНІРУК Тетяна Миколаївна

Оцінка захисту:

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Шкала ECTS _____

«_____» _____ 2024

р.

Допускається до захисту:

«_____» _____ 2024 р.

Гарант освітньо-професійної програми

«Садово-паркове господарство»

спеціальності 206 «Садово-паркове господарство»

доктор сільськогосподарських наук, професор

_____ Р.М. М'ЯЛКОВСЬКИЙ

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 РОЗКРИТТЯ СУТНОСТІ ОБ’ЄКТА ПРОЕКТУВАННЯ	
1.1 Історична довідка про розвиток ландшафтного мистецтва.....	5
1.2 Аналіз світового досвіду організації тематичних парків.....	9
РОЗДІЛ 2 ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДІЛЕНОЇ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ	
2.1 Містобудівна ситуація.....	19
2.2 Екологічні та санітарно-гігієнічні умови.....	22
2.3 Інвентаризація наявної рослинності і елементів упорядкування території.....	23
РОЗДІЛ 3 ОПИС КОНЦЕПЦІЇ ПАРКОВОЇ ЗОНИ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЛАНДШАФТНИХ ЗАСОБІВ ЇЇ ВТІЛЕННЯ	
3.1 Постановка задач проекту та технологія їх вирішення.....	26
3.2 Колористичне вирішення та його концептуальне значення.....	30
3.3 Флористичні композиції та ландшафтне вирішення.....	35
3.4 Обґрунтування проектного рішення квіткового оформлення.....	42
3.5 Малі архітектурні форми і елементи благоустрою.....	47
ВИСНОВКИ.....	56
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	52
ДОДАТКИ.....	53

ВСТУП

Актуальність теми. Мистецтво створення садів виникло одночасно з архітектурою. Сад є синонімом раю, місцем, відокремленим від решти світу, зарезервованим для еліти. Садово-паркове мистецтво - це один із видів творчої діяльності (наприклад, живопис, музика, скульптура), пов'язане з просторовими мистецтвами, призначене для організації простору за допомогою природних та штучних елементів. Матеріалом для роботи ландшафтного архітектора є не лише дерева, чагарники та квіти, а й усі інші види мистецтв та частково природа поза садом. Наприклад, небо на пейзажному живописі, іноді велике, іноді маленьке, крізь дерева та над деревами. Завдання садово-паркового мистецтва - поєднати елементи природи та художньої творчості в єдине гармонійне ціле.

Актуальність нашої роботи полягає в тому, що на даний момент постійно зростає інтерес до естетичного виду міст, особливо в європейських країнах. Шелест листя, спів птахів, благотворно впливають на психологічний стан людини, насадження створюють мікроклімат і наближають умови середовища існування людини до оптимальних. За допомогою ландшафтного дизайну можна створити необмежене різноманіття кольорових відтінків, що змінюються в часі та просторі. Зелень у будь-який час року справляє на людину заспокійливий ефект. Деревя, чагарники, квіти прикрашають наше життя. Стрижені рослини стають дедалі поширеними та актуальними їх успішно використовують у сучасних садово-паркових композиціях, адже парк за їх присутності виглядає доглянутим та елегантним і є гордістю міста.

Метою роботи було розробити проект ділянки парку, в якій постійно будуть присутні квітучі рослини – деревні та трав'янисті види, форми та сорти об'єднані в гармонійні та естетичні композиції.

Об'єктом дослідження: парк Совки в Святошинському районі міста Києва.

Предметом дослідження особливості добору рослин та формування ландшафтних груп з метою досягнення безперервного цвітіння на обраній ділянці парку.

Наукова новизна даної дипломної роботи полягає у розкритті сутності та визначенні основних складових формування дизайн-проекту щодо створення ландшафтного парку, а саме парку безперервного цвітіння. Даний підхід може бути поширений на всю територію України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що на основі виконаних досліджень, проаналізувавши існуючі аналоги та прототипи було розроблено дизайн-проект щодо створення ландшафтного парку, а саме парку безперервного цвітіння.

Структура та обсяг роботи. Робота складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Повний обсяг роботи 61 сторінка.

РОЗДІЛ 1 РОЗКРИТТЯ СУТНОСТІ ОБ'ЄКТА ПРОЕКТУВАННЯ

1.1 Історична довідка про розвиток ландшафтного мистецтва

Парки - це велике багатство людства, вони виступають середовищем існування і основою для виконання соціальних функцій. Історична еволюція парків відображає як розвиток форм і прийомів ландшафтної архітектури, так і радикальні зміни у функціональній орієнтації. Розкриття теми парків вимагає системного підходу, який виявляється в узагальненні досвіду багатьох століть. Розглядаючи окремі типи парків, ми можемо визначити наступні їх соціальні функції. Меморіальні парки сприяють вихованню патріотизму, нагадують про трудові та військові подвиги людей, його видатних представників - політиків, письменників, науковців, художників. Парки культури та відпочинку розширюють культурний кругозір, дають можливість брати участь у масових політичних заходах, в художній самодіяльності, іграх, танцях та інших розвагах; у них створюється святковий настрій із використанням музики, світла, різноманітних декоративних засобів. Спортивні парки сприяють фізичному розвитку людей, надаючи відвідувачам можливість як захоплюючих шоу, так і активної участі у тренуваннях та змаганнях. Національні та природні парки, будучи найважливішим засобом збереження рідкісних видів фауни та флори, водночас забезпечують органічні потреби людей у спілкуванні з природою. Тут ми говоримо не лише про пасивний відпочинок, хоча ця форма відпочинку не виключається, а й про зняття стресової напруженості, спричиненої високим темпом міського життя, великою кількістю інформації та конфліктними ситуаціями. Саме перебування в парку зменшує психічну напругу людини, відновлює нервові сили, які часом так марно витрачають жителі великих міст. У цих парках проводиться велика наукова робота з вивчення природних факторів. Багато можна сказати про функції інших парків - міського, олімпійського, етнографічного, дитячого, про благотворний вплив кожного з них на формування середовища проживання, на вирішення соціальних проблем.

Систематичний підхід до проблеми розвитку парку призводить до виявлення ряду прогресивних тенденцій. Одним з них є трактування парків не як зелених островів чи оазисів у містах, забруднених промисловими та транспортними відходами та викидами, а як ключові елементи містобудування в зеленій структурі генеральних планів міст та агломерацій. У цій інтерпретації суттєво збагачується саме поняття "парки". Він охоплює не тільки спеціалізовані та багатофункціональні парки, не тільки сади та заповідники, алей зелені приміські зони відпочинку, гідропарки, одним словом, майже всі (крім лісів) природні місця існування людини. Надаючи великого значення ролі та місцю підсистеми парків у великих системах містобудування, ми не повинні забувати, що кожен парк виступає як складна система, «як витвір мистецтва та як об'єкт, що виконує культурні та інші соціальні функції. У цьому архітектурно-планувальному аспекті на перший план висувуються питання композиції садів і парків, іншими словами, їх загального архітектурного, просторового та ландшафтного вирішення

Аналіз шедеврів паркового мистецтва, які зберігали своє значення протягом століть, призводить до висновку, що їх стійке значення насамперед зумовлене єдністю ідейно-художньої концепції та функціонального призначення, а також високим рівнем професійного архітектурного майстерності.

Досвід облаштування садів і парків накопичувався століттями. Багато з них сьогодні справедливо вважаються зразками мистецтва та культури. Парки Стародавнього Сходу, Середньої Азії.

Єгипет вважається однією з перших країн, де зародилося мистецтво створення садів і парків.

Садівниче мистецтво Стародавнього Єгипту. Сади Єгипту прямокутні плоскі, правильного стилю. Вони мали високу кам'яну огорожу та ворота. Макет чітко демонстрував принцип симетрії. Будівля розташовувалася на осі симетрії, глибоко в саду, і мала другорядне значення порівняно з простором

перед нею, вкритим перголами, переплетеними виноградом. Сад був розділений на прямокутні ділянки кам'яними стінами, системою каналів та регулярними насадженнями граната, інжиру та пальмою.

Типи садів, що характерні для Стародавнього Єгипту: це сади в основному при, палацах, житлових будинках; Асортимент рослин: в алейних насадженнях - фінікові пальми, лотос, очерет, папірус. Особливостями садово-паркового мистецтва Стародавнього Єгипту був принцип симетрії, вони користувалися законами метра і ритму, композиція були закритими, огорожували зовнішні і внутрішні стіни, віддавали перевагу екзотичним рослинам, в посадках використовували алеї.

Садівницьке мистецтво Ассиро-Вавилонії. Висячі сади Семираміди (605-562 рр. До н. Е.), вважаються 7-м чудом світу, є прикладом садівничого мистецтва Ассиро-Вавилонії. Сади примикали до кута міських стін у вигляді 4-східчастих терас, що зменшуються до вершини. На нижні тераси першу та другу насипали шар землі товщиною два метри, на третій та четвертій, було насипали по одному метру родючого ґрунту. Висота приміщень на першому поверсі становила вісім метрів, на другому поверсі -тринадцять метрів. На нижніх терасах висаджували дерева, на верхніх садили кущі та квіти. Тераси підтримували масивні стовпи, на які клали кам'яні плити, наповнені свинцем, потім клали шар очерету, змочений бітумом, і, нарешті, подвійний шар цегли, на який насипали ґрунт. Під терасами були розкішні камери, освітлені верхнім світлом

Другим прикладом є парк Саргон II (8 століття до н. е.). Парк був створений на схилі кам'яної гори. У скелі були вирізані круглі отвори, які сягали 1,5 метра в скелю. У ямах садили плодові дерева, які привозили з інших країн, платана, лаври, тополі, кедр.

Садівниче мистецтво Давньої Греції. У грецькій міфології перевагу віддавали дубовим гаям, вони вважали, що дубові листя наділені пророчою

силою. Гербом міста Афін була вважалася фіалка, яка вважалася символом смерті та вічної природи, що відроджується навесні.

Для прогулянок використовували пагорби, де росли в основному кедр або олива. Набережні прогулянкові алеї створювали з тополь та в'язів. У містах садили плющ, липу, самшит. характерними для Стародавньої Греції були: фруктові сади сільського типу, гаї навколо храмів, філософські сад біля шкіл, Сади - "гімназія", у вигляді терас з басейнами, зі стадіонами, що були прототипами майбутніх спортивних парків. В садах Стародавньої Греції в порівнянні садами Стародавнього Єгипту було більше декоративності, більший асортимент рослин: дуб, кедр, лавр, тополя, кипарис, інжир, оливка.

Пейзажне мистецтво Стародавнього Риму. На Апеннінському півострові природно ростуть різні типи дерев: сосни різних видів, платани, дуби, кипариси, тополі, фруктові дерева, оливоки гранати, також лавр, мирт, які добре піддаються стрижці. Для прикраси використовували такі квіти: фіалки, лілії, нарциси, гвоздики, левкой, тюльпани, іриси. До 1 століття н. в Римі сформувались такі типи садів: священні сади (біля храмів), міські сквери з алеями, міські приватні сади, сади на віллах і палацах, як правило, розташовувались, на терасових схилах зі сходами, прикрашеними квітами, та різними архітектурними спорудами; сад-ксист (плоский сад) виглядав як партер перед будівлею; іподромний сад - це відкритий простір газону з квітами, обрамлений регулярними алеями та чагарниками з були фонтанами, альтанками та композиціями.

Садівниче мистецтво країн Стародавньої Азії. Для Індії характерні - сади на воді (наприклад, плавучі сади в Кашмірі). створювались вони на вузьких плотах дев'ять метрів і два-три метри шириною. Створювали їх наступним чином: траву, що зростала косою обрізали біля основи, підняту траву зв'язували в килимки, і кріпили до стовпів, що забивали на дно озера, а по краях - огорожу з зростаючого очерету. Килимки були засипані землею, взятою з дна озера. Ліжка висотою 60-70 см робили із землі на плотах. На

грядках вирощували квіти, огірки, дині та інші овочі. Сади були розділені каналами та канавами, вони були: терасні -сади біля підніжжя, нижня тераса призначалася для прийомів та свят, середня - для чоловіків, а верхня - для жінок; лікувальні сади; сади при палацах і віллах; сквери на узбережжі.

Приклад - Палацово-парковий ансамбль Удайпура, який називають Індійською Венецією (1571 р. До н. Е.), являє собою систему терас. Нагорі знаходиться палац із внутрішнім двориком. Палац оточений біломармуровими островами з розважальними павільйонами та невеликими садами. Вода з озера заповнила фон партера, перетворивши клумби на барвисті плавучі острови.

Буддизм в Індії породив будівництво замських палаців і парків. Місце за межами міста було оточене стінами, а в центрі споруджена чотирикутна або восьмикутна будівля, вкрита куполом. Будівля була зведена на високій терасі, з якої починалися широкі алеї, облямовані мармуровими каналами та рядами фонтанів. Прямокутники саду прикрашали вічнозелені та фруктові дерева. За життя господаря центральна будівля використовувалася як літній палац для гулянь. Після смерті господаря їх поховали під центральним куполом, і з цього дня будівля перетворилася на мавзолей. Приклад: ансамбль Тадж-Махал (1630-1652 рр. До н. Е.), Який називають перлиною Індії, могилою дружини Шаха Джахана. Мавзолей розташований у кінці саду на високій терасі на березі річки, вздовж посаджені клумби з квітів, що виділяють сильний аромат (жасмин, троянди).

1.2 . Аналіз зарубіжної та вітчизняної літератури за темою дослідження

Сад або парк завжди виражає певну філософію, естетичні уявлення про світ, відношення людини до природи. Сад - це мікросвіт у своєму ідеальному вираженні. Сад або парк - це земельна ділянка з природними чи штучними насадженнями, з дорогами, алеями, стежками, водосховищами, художньо організованим рельєфом, з різним обладнанням відповідно до призначення парку. Сад - це більш-менш вмілий перехід від жорстких строгих ліній

будівель до необмеженої свободи навколишньої природи, і цей перехід досягається за допомогою елементів, запозичених із природного світу та змішаних з елементами архітектури

Основні відмінності садового мистецтва від інших видів мистецтва:

1. Садове мистецтво комплексно впливає на всю сенсорну сферу людини (зір, дотик, нюх, слух).

2. Садове мистецтво - єдиний вид мистецтва, який оперує інертними та живими матеріалами, що змінюються в часі та просторі, як і всі природні явища.

3. Повний розквіт об'єкту ландшафтного садівництва розкривається через 10-15 років після його створення, на відміну від архітектурного об'єкту, що має найвищу цінність відразу після завершення будівництва. Парк розвивається і стає все більш цінним об'єктом ЛА лише через десятиліття..

4. Твори ландшафтної архітектури сприймаються людиною під впливом просторово-часових ефектів (освітлення, кольорового асортименту насаджень, коливання вітру, опади, час доби, пора року).

За літературними та інтернет джерелами ми зробили аналіз аналогічних садів (парків) в світовій мережі. У списку використаних джерел вказано понад двадцять праць різних авторів, а також сайти та журнали, щодо яких була зібрана інформація для проекту, з подальшим оглядом аналогів загалом у десяти прототипах. На цій основі було реалізовано проектну документацію відповідно до ландшафтних вимог. У роботі розглядалися норми та правила проектування, передбачалися всі питання розміщення зелених насаджень.

Парк Кенрокуен (Канадзава, Японія). Класифікується як один з «трьох найкрасивіших пейзажних садів». Простора територія раніше була зовнішнім садом замку Канадзава і була побудована правлячої сім'єю Маеда протягом майже двох століть. Кенрокуен, прикрашений безліччю квітучих дерев, які надають саду різний вигляд в будь-який час року.

Назва Kenrokuen буквально означає «Сад шести височин», маючи на увазі простір, усамітнення, штучність, старовину, велику кількість води і широкі види, які, згідно з теорії ландшафту, є шістьма основними атрибутами, складовими ідеального саду. Прогулянка по Кенрокуену допоможе зрозуміти цю теорію ландшафту, так як територія рясніє водними об'єктами, мостами, деревами, квітами, камінням, оглядовими майданчиками і затишними куточками, які варто відкрити.

Навесні відвідувачі можуть побачити квітучі сливи, які цвітуть з середини лютого до кінця березня, незадовго до початку сезону цвітіння сакури, вишневі дерева квітують в середині квітня, в саду також є багато різновидів квітів і зелені, які ростуть в теплі літні місяці.

Рис. 1.1. Парк Кенрокуен (Канадзава, Японія)

Восени можемо побачити осінні кольори, які в основному представлені вишневими деревами та помаранчевими і червоними кленами, які зазвичай змінюють колір приблизно з середини листопада до початку грудня.

Рис 1.2 Парк Кенрокуен (Канадзава, Японія)

Хоча взимку набагато менше листя, але випавший сніг додає саду інший привабливий сезонний вид. В саду багато великих сосен захищених захистом від снігу. Особливо слід відзначити сосну Карасакі, одне з найвидатніших дерев саду.

Рис 1.3 Парк Кенрокуен (Канадзава, Японія)

Парк Версаля (рис.1.4). Парк створений на штучно вирівняній заболоченій території. Під час будівництва було зруйновано три села. Умовно парк можна розділити на дві частини: Малий парк площею 1738 га і Великий

мисливський парк площею 6600 га. Фасадна частина Малого парку перед палацом з партерами "broderie" становить 100 га. Осьова композиція (схід-захід) з'єднує палац і парк. Захоплення великого простору одним поглядом - головне завдання Андре Ле Нотра.

Парк характеризується відкритою плануванням та віялоподібною композицією алей. Перед палацом на площі, вкритій дрібними жовтими «золотими» каменями, є два вузькі басейни в білокам'яних рамах. Потім великі сходи, біля її підніжжя - фонтан Латона, потім королівська алея - "зелений килим", газон розміром 330 x 45 м. "Зелений килим" завершений біля басейну з фонтаном "Колісниця Аполлона". Великий канал починається відразу за басейном. Поздовжній "Гранд-канал" має довжину 1,4 км, його поперечна частина - 1 км, а ширина каналів - 500 м.

Простір парку відразу розкривається як розширена карта. Коли ви віддаляєтесь від палацу, елементи планування стають більшими. Зворотна перспектива створює враження збільшення просторового ритму (рис. 9). Ефектність та театральність - головна визначна пам'ятка парку. Штори та прикраси зроблені з дерев, бошкетів, водоспадів та сходів.

Особливості французьких парків бароко: підпорядкування деталей цілому; широкі перспективи; великі водні шляхи в партерах (каналах); топіарні форми та рослини у діжках; Асортимент рослин у парках: дуб, в'яз, липа, ясен, бук, клен, граб, каштан, тополя, тис, ялина, яблуко, вишня, груша.

Рис.1.4. Парк Версаль (Франція)

Рис 1.5 Парк Версаль (Франція)

Версальський парк вважається зразком французьких садів. Він прикрашений статуями з мармуру, бронзи та свинцю, що грають фонтанами і міфом про Аполлона.

Сад Мажорель (рис.1.6). Історія саду така: рятуючись від туберкульозу, художник Жак Мажорель переїхав в Марракеш з Франції на початку XX століття. Надихнувшись яскравими фарбами міста, він побудував мавританську віллу, а поруч з нею розбив прекрасний сад, повний рідкісних

рослин, які привозили для нього з усіх п'яти континентів: південно-азіатський бамбук, африканські пальми, мексиканські кактуси, рослини з Індії, Канарських островів, Месопотамії, Середземномор'я і Каліфорнії.

Мажорель використовував в оформленні саду яскраві насичені кольори. Ну, а синій кобальт став візитною карткою цього зеленого раю. Його назвали на честь художника «Синій Мажорель». Щоб підкреслити його особливу глибину, Мажорель підібрав до нього лимонно-жовтий, бордо і небесно-блакитний. Він сам розписав парадні двері, придумав візерунки для кахлів, задумав і втілив в життя весь інтер'єр будинку.

Яскравий «Синій Мажорель» будинку створює дивовижний контраст з смарагдовою зеленню рослин.

Рис 1.6 Сад Мажорель (Марокко)

В саду є і декоративна водойма, де серед латаття, папірису і азійських квітів лотоса чудово почуваються риби, жаби і черепахи.

Рис 1.7 Сад Мажорель (Марокко)

Зона пальм, бамбуковий відблиски світла і тіні, легкий вітерець створюють тут відчуття релаксу і спокою. Прекрасний сад насичений екзотичними рослинами, які вражають багатством і яскравістю кольору і форми.

Білий сад в Кенсингтонському палаці. Білий сад в Кенсингтонському палаці, посаджений в пам'ять про Діану, принцесі Уельської, цвіте на протязі всього сезону. Садівниками було висаджено 12 тисяч ліній білосніжних тюльпанів сорти Діана, спеціально виведених в її честь. Хмарно квіткова шапка також зробила тисячі лілій, гіацинтів, нарцисів, а також більше сотні видів троянд. Безперервне цвітіння підтримується протягом усього сезону, все нові білі кольори поєднуються з невеликими пастельними квітами

Рис 1.8 Білий сад в Кенсінгтонському палаці

Сад Клода Моне в Живерні (Франція). В який би місяць ми не приїхали, сад буде справжнім святом для очей, вишукана ковдра з квітів змушує відчувати себе так, ніби ви потрапили в картину Моне .

Сам сад складається з двох частин- квітником перед будинком та більш відомі водні сади були закладені через десять років після прибуття Моне в Живерні і побудовані на землі, купленій на іншій стороні дороги від його будинку. Квітники займають площу близько гектара і мають кольорову тематику. У цих садах буквально тисячі квітів, включаючи масу тюльпанів, ірисів, східних маків і півоній - рослин з прекрасними квітами, які надихають картини Моне. Водний сад може бути найвідомішою частиною саду Моне і буде особливо цікавий шанувальникам прекрасних картин Моне з водяними ліліями. Весняні посадки створювалися тюльпанами, нарцисами, братками і квітучою вишнею, луки, півонії, ірис, жовті квіти і деякі ранні троянди. Літні посадки включають троянди, клематиси, рудбекии, шавлія і соняшники, а в міру наближення осені жоржини займають центральне місце з айстрами і рудбекій і килимом з настурцій. Кожен крок в величезному обгородженому саду - візуальне задоволення. Сад розташований прямими лініями, з безліччю

довгих грядок з доріжками між ними, а потім з великими ділянками трави і дерев.

Рис 1.8. Сад Клода Моне в Живерні (Франція)

Сади Ексбері (Великобританія). Красиві лісові сади займають 200 акрів, це спокійне буйство фарб з легко прохідними стежками, петляють через лісові галявини і вздовж річки Больє, де качки та інші водоплавні птахи спокійно гніздяться на мілководді. Дика природа буяє; Ви можете мигцем побачити оленів та інших диких тварин через кущі і стародавні нависають дерева. Сади відомі різноманітністю рододендронів, азалій та камелій, в тому числі великою кількістю рідкісних гібридів.

Рис. 1.9. Сади Ексбері (Великобританія)

Кращий час для відвідування цієї краси - весна, але Ексбері - цілорічне місце призначення з сезонними експозиціями та особливими заходами, такими як художні виставки, квіткові шоу і святкування Хеллоуїна і Різдва. Вересень і жовтень відрізняються трав'янистими бордюрами і прекрасними осінніми квітами, сумішшю японських кленів, і кизилу.

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Містобудівна ситуація

Парк "Совки", який був обраний нами для проектування ділянки саду круглорічного декоративного ефекту, знаходиться у Святошинському районі м. Києва. Якщо дивитись на карту Києва в районі Святошино, то зразу кинеться в очі зелений великий масив, це невелика ділянка, яка залишилась від Скарбового лісу. На сьогоднішній день за статусом це парк культури і відпочинку місцевого значення. Територія парку є невеликою частиною колишнього Скарбового лісу і є історичною місцевістю Києва. Цей лісовий масив перебував у державній власності, звідси пішла назва. Від початку XX століття він перетворився в зону відпочинку.

Парк «Совки» - лісопарк у Святошинському районі Києва, розташований на північ від вулиці Жмеринської (вулиця є його південною межею), між Микільською Борщагівкою та Святошиним. Загальна площа паркової зони - 35,4 га. Рельєф парку рівнинний та без жодних перепадів висот. Ґрунти переважно опідзолені з великим вмістом чорнозему. Парк було створено 1976 року, мав вигляд невеликого лісопарку з густою лісовою рослинністю та природними ґрунтовими доріжками. Насадження парку переважно хвойні - 80% площі займає сосна звичайна, решта — листяні — дуб червоний (5% площі), клен, берез, черемха. До недавня це був, скоріше, занедбаний ліс, ніж міський парк для комфортного відпочинку з 2016 по 2020 рік у парку провели реконструкцію.

Планувальна композиція даного скверу - змішана. Розміщення дерев безладне, чагарників - групове, в рядових посадках і так само безладне. На даній ділянці росте звичайний садово-парковий газон. Він найбільш стійкий до механічних пошкоджень, довговічний, декоративний, тіньовиносливий. Дернина міцна на розрив. Стан газону розцінюється як «задовільний», так як є ділянки з рідкісним травостоєм (до 40%), ділянки з невеликим наявністю бур'янів широколистяної рослинності (до 10%).

Рис. 2.1. Парк до реконструкції 2016 р.

Унікальність парку «Совки» в тому, що це - лісопарк. Тому важливо було зберегти таку особливість зони відпочинку.

Рис.2.2. Парк допісля реконструкції 2020 р.

Біля оновленої вхідної групи ми можемо побачити фонтан, який ввечері підсвічується, в самому парку вимощені доріжки, також було влаштовані три дитячі майданчики, з'явилася спортивна зона з вуличними тренажерами, шахова альтанка зі стаціонарними стільчиками. Встановлені лавки, урни, зроблено освітлення та навігацію по парку.

Парк «Совки» став улюбленим місцем для жителів прилеглих районів, як для активного відпочинку, так і для спокійних прогулянок. Високі дерева створюють на центральній алеї в парку спокій і захист від сонця; зручні лавки забезпечують комфорт.

2.2. Екологічні та санітарно-гігієнічні умови

Розглядаючи питання кліматичних характеристик слід зазначити, що Київ характеризується помірно континентальним кліматом з теплим літом і помірно м'якою зимою, що створює комфортні умови для проживання у ньому людей. Середньомісячні температури січня $-3,5\text{ }^{\circ}\text{C}$, липня $+20,5\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Одним з найважливіших рис клімату міста є зміна пір року, що впливає на всі компоненти урбосистеми. Останнім часом у відповідних київських характеристиках відображаються глобальні кліматичні зміни, що відбуваються внаслідок розвитку парникового ефекту, пов'язаного із людською діяльністю. Ця діяльність, без сумніву, підвищує температуру оточуючого повітря завдяки тепловим викидам промислових підприємств, роботі транспорту, прогріву будівель та асфальтового покриття у результаті перерозподілу енергії між окремими складовими радіаційного балансу та під дією прямої сонячної радіації.

Глобалізаційні природні процеси, що відбуваються на планеті останнім часом не обминули й Київ. Якщо подивитися на прикладі Києва зміну температурного режиму, починаючи з семидесятих років минулого століття, то варто відзначити, що саме період з 2010 по 2020 є найтеплішим за всі ці роки. Середньорічна температура кожного з цих років була вищою за норму.

Для виявлення змін у режимі зволоження за останні роки ХХ століття та перші роки ХХІ століття, які були найбільш теплими за весь період спостережень, проведено порівняння середньої місячної та річної кількості опадів за цей період з кліматичною стандартною нормою за період 1970-1990 р.р.. Встановлено, що у Києві у 2010-2020 р.р. у зимові місяці кількість опадів значно зменшилась, особливо у грудні та січні на 13-14 мм, що становило, 75,71% від кліматичної стандартної норми, у лютому на 9 мм (80%). У весняні місяці кількість опадів не зазнала суттєвих змін, за винятком травня, у якому вона збільшилася на 7 мм. У червні кількість опадів

збільшилась на 9 мм у липні та серпні вона зменшилася відповідно на 18 та 3 мм(80-96% від кліматичної стандарної норми), а в листопаді вона майже не змінилась.

Відчутний вплив на клімат Києва здійснює р. Дніпро, що в межах міста витягнута в меридіальному напрямку. Велика рухома водна площа сприяє формуванню бризового переносу повітря: вдень різниця температур між поверхнями міста та річки створює потоки свіжого вологого повітря до міста (що менше відчувається на правому березі завдяки специфіці рельєфу), а ввечері –навпаки, витягуючи міський пил та кіптяву. Впливає Дніпро й на інші погодні умови. У частині міста, що розміщена у заплаві, зростає швидкість та частота вітрів, підвищується вологість повітря. Взимку тут холодніше ніж у віддалених від Дніпра районах.

Розглядаючи ґрунтовий профіль сучасного мегаполісу , можна простежити ряд характерних для нього особливостей. Верхня частина ґрунтового профілю складеться з насипних шарів, зверху гумус, нижче – змінюють одне шари, що відображають кількості історію міста. Вони розрізняються за кольором, мінеральним складом, включають (вуглики, осколки скла, кераміки та цегли). Таким чином в наш час у Києві природне ґрунтоутворення майже припинилось. Це викликане тим, що при забудові міста ґрунтовий покрив було знято або він опинився захороненим під спорудами, житловими будинками, дорогами, тощо. Отже характер ґрунтового покриву і ґрунтоутворення в значній мірі залежить від господарської діяльності людини. Зараз на території Києва відбувається перетворення ґрунтового покриву, пов'язане з освоєння нових територій для містобудування.

2.3. Інвентаризація наявної рослинності і елементів упорядкування території на проектоємій ділянці парку

Інвентаризація - це періодична перевірка наявності заявлених на балансі підприємства садово-паркового господарства всіх конструктивних елементів об'єкта, їх якісного стану, збереження, правильності утримання і охорони, а також документальний статистичний і якісний облік усіх садово-паркових елементів, що знаходяться на даному об'єкті.

Інвентаризація на території об'єкта вирішує наступні завдання:

- періодичний облік стану насаджень і всіх садово - паркових елементів;
- оцінку насаджень і всіх елементів об'єкта, в зв'язку з його реконструкцією або відновленням.

Періодична інвентаризація проводиться з метою планомірного ведення садово-паркового господарства на об'єктах, отримання достовірних обсягів робіт по догляду за зеленими насадженнями, за змістом всіх конструктивних елементів.

Проводячи інвентаризацію існуючих насаджень на проектній ділянці ми відмічали кількість дерев кожної породи, проводили оцінку їх стану. Результати інвентаризації представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Відомість інвентаризації існуючих насаджень на проектуємій ділянці

№ з/п	Назва виду	Кількість	Вік (років)	Стан	
				Задов	Не задов
1	Берези	33	20-30	30	3 видалити
6	Дуб	8	50-60	8	-
7	Сосна	15	10-15	13	2 видалити
	Всього	56			

Загальна кількість дерев, говорить про те, що насадження розміщені суцільним лісовим масивом, щоб розкрити доріжки потрібно видалити частину дерев на відстані 8-10 метрів від бордюру стежки.

Баланс території парку виглядає наступним чином: загальна площа зайнята зеленими насадженнями складає 20,0 га, площа під газонами 3,0 га, загальна площа дорожньо-стежкової мережі 4,5 га., площа забудови під твердим покриттям 4,5 га.

Таблиця 2

Баланс території скверу парку Совким. Києва

№ з/п	Категорія площі	Площа	
		га	%
1	Площа під деревами та кущами	20,0	65
2	Площа під газонами	3,0	5
	Площа забудови	4,5	15
3	Площа покриттів	4,5	15
Усього		32,0	100

Територія парку повністю придатна, для того щоб організувати сад безперервного цвітіння. З метою організації руху відвідувачів слід висадити красивоквітучі чагарники, декоративні дерева та кущі.

РОЗДІЛ 3

ПРОЕКТ ОРГАНІЗАЦІЇ ПАРКУ БЕЗПЕРЕРВНОГО ЦВІТІННЯ

3.1. Концепція проекту

Згідно з завданням, ми дослідили ситуаційний план, щоб реалістично уявити територію та її околиці, виявити всі переваги та недоліки ділянки, її потенційні можливості, які потрібно використати при проектуванні.

За літературними даними, ми зібрали інформацію про природні умови об'єкта, щоб визначити співвідношення відкритих та закритих просторів, ареал рослин та характер їх розміщення. Таким чином, ситуаційний план збагачується інформацією, отриманою в процесі вивчення об'єкта.

В рамках елементів планування та композиції передбачаємо: в'їзди, відкриті простори, дерева, чагарники та групи, квіти, раціональну систему доріг, включаючи пішохідний маршрут з необхідним ландшафтним різноманіттям.

Сучасне паркове будівництво існує як сфера культурного життя урбанізованого суспільства використовуючи при цьому кращі досягнення різних напрямів знань і мистецтва. Формуючи архітектурний вигляд промислового міста зелені насадження мають значну естетичну дію: привертаючи до себе увагу і створюють у людей особливе внутрішнє відчуття. Передусім це пов'язано із такою ознакою рослин як їх декоративність. Найкраще ця ознака розкривається у красивоквітучих кущових рослин за рахунок їх виразного та тривалого цвітіння.

Найпершим і найвідповідальнішим моментом при створенні високоефективних і функціонально здатних міських насаджень є добір видового і сортового складу придатних до урбогенних умов рослин.

Розширення асортименту представленої групи рослин для оптимізації паркових просторів міста за рахунок формування декоративних композицій безперервного цвітіння з використанням красивоквітучих кущових рослин, дерев та квітів повинно ґрунтуватися на таких положеннях як:

- доречність використання красивоквітучих кущових рослин та дерев у насадженнях конкретного парку;
- основні принципи добору красивоквітучих кущових рослин при створенні декоративних рослинних угруповань;
- особливості сезонного розвитку красивоквітучих кущових рослин;
- урахування пріоритетних потреб та уподобань сучасних мешканців міста у формуванні декоративних композицій безперервного цвітіння.

Приступати до формування декоративних композицій з використанням красивоквітучих кущових рослин без врахування функціональних особливостей парку в якому вони будуть використані є недоцільним. З цієї точки зору це питання слід розглянути в розрізі класифікації, яка запланована для функціонально планувальної організації парків великих міст, в межах якої паркові території поділені на 14 категорій. Відповідно до обраної класифікації за функціональним призначенням парки м. Києва можна розділити наступним чином: багатофункціональні- 17; спортивні -4; дитячі-1; прогулянкові-52; меморіальні-10; парки-виставки-1; етнографічні-1; парки мистецтва-2; ботанічні парки, дендропарки-4; зоологічні -1; парки розваг-2; парки – пам'ятки садово-паркового мистецтва-18; оздоровчі-3.

Наведена інформація надає можливість врахувати особливості кожної із зазначених категорій. Так якщо у багатофункціональних парках (наприклад: парк культури і відпочинку «Маріїнський парк», парк культури і відпочинку «Нивки» та ін.) красивоквітучі рослини є невід'ємним компонентом озеленення території, то у меморіальних парках , які створені на честь пам'ятних подій (наприклад парк біля меморіалу «Бабин Яр») використання більшості видів цієї групи рослин (особливо з яскравим забарвленням) є недоречним з естетичних міркувань. Особливий підхід до добору красивоквітучих кущових рослин в етнопарках (наприклад музей народної архітектури та побуту України) також слід аналізувати детально та виважено-

тут абсолютно недоречним є використання екзотів, які порушують композиційну цілісність паркового простору.

Вивчення динаміки сезонного розвитку рослин необхідно при підборі їх для озеленення, для оцінки естетичних та санітарно-гігієнічних властивостей рослин, при розробці та проведенні заходів що забезпечують підвищення біологічної стійкості міських зелених насаджень, їх захист від шкідників і хвороб. Матеріали фенологічних спостережень використовуються при складанні календарів цвітіння рослин.

Фенологічні спостереження виконано на базі колекційного фонду Національного ботанічного саду ім. М.М. Гришка НАН України за 251 видом красивоквітучих кущових рослин.

Однією з характеристик, яка є складовою частиною аналізу феноспектру цвітіння є кількісна характеристика цвітіння красивоквітучих кущових рослин у парках м. Києва протягом вегетаційного періоду. Вона виглядає наступним чином: квітень у фазу цвітіння входить 1 вид (*Forsythia suspense*); травень - квітує 11 видів (серед них *Syringa vulgaris* L., *Philadelphus coronaries* L., *Spiraea vanhouttei* Zab., *Spiraea media* Fr. Schmidt.). У червні спострігається період квітування за рахунок таких видів як *Spiraeamedia* Fr. Schmidt, *Cottinus coggygia* Scop., *Deutzia scabra* Thunb., *Philadelphus coronaries* L., *Weigela florida* DC., *Spiraea billardii* Dipp., *Rosa rugosa* Thunb., *Spiraea japonica* L., *Potentilla fruticosa* L. Завершують сезон квітування у серпні такі види як *Potentilla fruticosa* L., *Hydrangea arborescens* L.

Аналізуючи календар цвітіння колекційного фонду красивоквітучих кущових рослин Національного ботанічного саду ім. М.М. Гришка можна відмітити що: у березні квітує 3 види, у квітні фазу цвітіння проходять 19 видів; у травні квітує 176 видів; у липні- фазу цвітіння проходять 27 видів у серпні квітує 13 видів

В основу соціологічного дослідження було покладене прагнення проаналізувати питання, щодо місця та ролі паркових територій у житті

сучасних жителів мегаполісу. Його метою є бажання висвітлити проблемні питання, що існують в дослідженні сучасного стану паркових насаджень та шляхів їх гармонізації.

Дослідження показали, що інтенсивність відвідування парків міста достатньо невисока. Так лише 1,8% опитаних зазначили, що відвідують парки м. Києва кожен день; 22,2% серед опитаних респондентів відвідують парки декілька разів на сезон і 64,8 %-декілька разів на рік. Крім того слід зазначити, що 0,7% респондентів відповіли, що не відвідують парків міста взагалі. Ці результати доцільно розглядати у розрізі ще одного питання, яке стосується загального стану паркових насаджень: 42,6% відповіли, оцінюють його як незадовільний, 21,5% -охарактеризували стан паркових насаджень, як задовільний і 35,9% опитаних вважають, що насадження, які представлені на території парків м. Києва можна вважати добрим.

Такі показники дають можливість побачити , що оптимізація паркових територій шляхом створення декоративних композицій з використанням широкого асортименту красивоквітучих рослин може стати ключем до залучення нових відвідувачів у парки міста, створення мотивації до більш інтенсивного відвідування у мешканців міста, які хоча б інколи бувають у парках. Про це свідчить той факт, що 81,3% опитаних зазначили, що кольорову палітру у парках міста можна розширити саме за рахунок красивоквітучих кущових рослин та квітів.

Не слід забувати про таку важливу характеристику декоративності як колір. Давно доведено, що колір справляє на людину психологічний і фізіологічний вплив і сприймається за допомогою зору, нюху, слуху і навіть смаку. Під час проведення опитування було виявлено, що уподобання мешканців м. Києва щодо кольорової палітри парків розділились більш- менш рівномірно.

Розробляючи декоративні композиції безперевного цвітіння з використанням красивоквітучих кущових рослин, дерев та квітів слід пам'ятати, що серед різноманіття асортименту представлених видів та форм є

такі, які ідеально поєднуються один з одним, але є і категорично невідповідні з точки зору колористики. Ці особливості також треба враховувати під час створення різноманітних рослинних угруповань.

В насадженнях парку «Совки» домінують лісові масиви дерев та кущів. Такі насадження хоч і є класичними, але виглядають одноманітними і статичними.

В наш час вільне планування мережі доріг і конфігурацій території, широкі простори газонів сприяють розміщенню на їх фоні красивоkvітучих та декоративних рослин крупними групами. Відстань між рослинами проектується з урахуванням біологічних особливостей кожної з них.

За результатами оцінювання колориту парків зафіксовано 11 підсезонів (золота осінь, глибока осінь, передзимовий підсезон, початок зими, передвесняний період та початок сніготанення, пожвавлення весни, розпал весни, початок літа, повне літо, друга половина літа та спад літа).

3.2 Колористичне вирішення та його концептуальне значення

Колір, безумовно, одне з найбільш виразних засобів дизайну. Надаючи сильний емоційний вплив, він поглиблює враження, вироблене композицією, народжує емоції і впливає на наш настрій. Грамотно підібране колірне наповнення в ландшафті створює цілісну картину саду, впливає на зорове сприйняття пейзажу, візуально змінюючи його простір, гармонізуючи всі елементи, розставляючи акценти.

Створення композицій в ландшафтному дизайні дає можливість використання як загальних закономірностей сприйняття кольору, так і основних принципів підбору кольорів і рослин в певних поєднаннях. Колористика - наука, що вивчає принципи колірної гармонії, і її вплив на психіку, заснована на загальних законах кольорознавства і закономірності колірного сприйняття. Безумовно, в кожній сфері творчої діяльності колористичні закони працюють по-різному. Так, в образотворчому мистецтві,

дизайні інтер'єру, флористики і садовому оформленні ефект від їх використання буде різним.

Розглядаючи закони колористики стосовно ландшафтного дизайну, потрібно зауважити, що питання колірного рішення простору саду, звичайно, дуже комплексний, проте ми звернемо увагу на його складові.

Колір лише один із засобів садового дизайну, він не може замінити собою відсутність структурних елементів, але здатний підсилити або підкреслити ефект від правильної організації простору. Він завжди сприймається оком в першу чергу, і може як «витягнути» майже безнадійну композицію, так з легкістю зіпсувати вдалу.

Перш за все розглянемо загальні закономірності колірного впливу в ландшафті, в тому числі особливості оптичного і психоемоційного сприйняття кольорів.

До них можна віднести просторові зміни, пов'язані з явищем повітряної перспективи, згідно з яким яскравість, освітлення, кольору і чіткість предметів змінюються в міру їхнього видалення від точки спостереження. При віддаленні на кольори і елементи пейзажу накладається синява повітря, надаючи їм блакитний відтінок, що створює ефект так званої «блакитної дали».

Збільшення глибини простору, що підкреслює плани пейзажу, або, навпаки, їх зорове скорочення можливо за рахунок правильного вибору тонів листя. Зокрема, використання теплих жовто-зелених відтінків дозволяє візуально наближати об'єкти, а холодних синьо-зелених тонів - їх віддаляти. Тому прийом розташування на дальньому плані рослин і елементів з м'якими, розмитими контурами і блакитним забарвленням нерідко використовується в ландшафті для посилення оптичної глибини перспективи.

Так зване психологічне вплив кольору (наприклад, відоме збудливу дію червоного або успокаюющего зеленого) Підвищення рівня обізнаності може бути застосовано лише частково. Воно в більшій мірі актуально для

інтер'єрного дизайну, в якому на той же червоний колір доведеться дивитися постійно, в той час як садове простір більш динамічно і більше схильне трансформацій, в тому числі сезонним, і кольором в природі в першу чергу властива мінливість. Тому зона входу далеко не завжди повинна бути обов'язково в тепло - червоних, а зона відпочинку виключно в холодно - блакитних тонах. Звичайно, функціональність місця може мати значення при виборі колірної гами, але для саду набагато актуальніше екологічна залежність, зокрема вплив освітлення. Так, на яскравому сонці ефектні насичені теплі тони, а пастельні і холодні відтінки блякнуть і губляться, білі фарби варієгатної листя будуть найбільш свіжі в півтіні, а лілово-пурпурові відтінки найбільш виразні в західному сонці (цей підхід використовував зокрема Клод Моне в своєму саду).

На загальний колорит саду в першу чергу впливають стабільні носії кольору, не схильні до сезонних змін, до яких відносяться фасади будівель, стіни і паркани, малі архітектурні форми (альтанки, перголи, містки), а також мобільні елементи садового декору: трельяжі, вазони, кольорові інертні засипки. Тому вибір колірного рішення для рослинного наповнення саду безпосередньо пов'язаний з домінуючою колірною гамою і активністю фону оточення.

Разом з тим, слід уникати надмірно яскравих відкритих квітів в елементах зовнішнього декору (віддаючи переваги натуральним і складним відтінкам), які будуть неорганічні в нашому кліматі, особливо різко виділяючись на тлі зимового пейзажу.

Оскільки одна з основних задач колористики саду укладена в прагненні уникнути зайвої строкатості, приведення елементів садового декору до єдиного колірного знаменника, сприяє цілісності садової композиції.

Мова навіть не йде про вибір одного єдиного кольору, скоріше важливо загальне відповідність, щоб деталі огорож, будівель, обробки, підігравали загальної гамі, а не дисонували з нею, разом з тим підтримуючи її весь сезон, на тлі змінюються рослин.

До рослинних носіям кольору, що наповнює сад фарбами протягом усього вегетаційного періоду, можна віднести декоративноліственні форми дерев і чагарників. Це рослини, забарвлення листя і хвої яких відмінна від зеленої. Сучасна дендрологія пропонує величезний вибір таких форм, які можна розділити на групи ряболистих, сизо-сріблястих, желтолістних і пурпурних сортів. Використовуючи їх в декорі саду, головне - знати міру. Пам'ятаючи що «кольорові» деревні форми дуже активні, важливо дотримати баланс між насиченою і спокійною кольоровою гамою. По-перше, розуміючи, що декоративноліственні композиції мають типово садовий, чи не природний вигляд, використовувати їх в саду слід в якості акцентів, а не фонових і заповнюють посадок, виділяючи і закріплюючи ключові точки саду. Адже їх поява подібно знаку оклику. І чим більше варіантів кольоровий листя буде зібрано разом, тим більше «гучне» звучання вийде, і тим швидше замість красивої мелодії буде «чути» какофонія. По-друге, важливо пам'ятати, що зелений колір завжди домінує в саду, і в будь-якій «кольоровій» композиції він служить і фоном, і об'єднуючим і пом'якшувальною фарби компонентом.

Щоб уникнути колірної перевантаженості при складанні композицій з рослин з декоративним листям, слід використовувати не більше трьох варіантів забарвлення листя і хвої одночасно, одним з яких завжди буде зелений. Розширити колорит композиції можна за рахунок відтінків основних кольорів (листя і цвітіння), доповнюючи їх контрастними і нюансую тонами.

Звичайно, якщо мова не йде про «кольоровому» монохромному сад - білому, червоному, жовтому, сірому, в якому пофарбовані рослини вже не акценти, а куліси і декорації. Правда, слід розуміти, що подібні «кольорові» сади - це скоріше експозиційно-демонстраційний варіант, ніж простір для життя. В саду допустимі більше «кольорові» композиції і квітники. Але в будь-якому випадку, чим більше площа кольору, тим потужніше буде його вплив на простір і настрій і тим сильніше, наприклад, білі та жовті тони будуть розширювати простір, пурпурні - тиснути і пригнічувати, а сріблясті - врівноважувати.

Рис. 3.1. Пурпурові сади

Палітра пір року, сезонні ефекти також є складовою колористики саду. Від них залежить як картина кожного сезону, так і фарби всередині сезонів. Природа, як досвідчений художник, працює в будь-якій техніці і всіма фарбами, гармонізуючи будь-які кольорові поєднання - від прозорих весняних акварелей і калейдоскопа літніх фарб до соковитою осінньої живопису і вишуканою зимової графіки. Будь-які природні зміни завжди виглядають природно.

У колірних сезонах середньої смуги в цілому можна виділити хроматичний - з переважанням зелених тонів - як фон для рослинних картин - і зимовий ахроматичний (чорно-білий) періоди.

Завдання дизайнера - підкреслити природну колірну гамму підбором рослин, по-різному декоративних в кожен сезон, наприклад, доповнюючи цибулинними весняне цвітіння, а кольоровий корою пагонів - зимову графіком.

Осінь палітра, безумовно, самий потужний колірної акорд. Для посилення сезонного ефекту додають рослини з яскраво вираженою в цей період забарвленням, в тому числі представників далекосхідної флори, які доповнюють жовто-золотисті фарби середньої смуги червоно-малиновими

тонами, що контрастують з елементами пейзажу, кольором будівель і силуетами хвойних дерев.

Рис. 3.2 Осіння палітра саду

Квітники - найяскравіша, різноманітна запам'ятовується і динамічна складова саду. Вони забезпечують зміну колірних картин. Швидкоплинне і швидкоплинне цвітіння створює колористичне розмаїття, розставляє тимчасові кольорові акценти, дарує несподівані враження.

Проектування квітників дає можливість реалізувати всі колірні пристрасті, дозволяючи передбачити різні колірні теми для кожної зони саду, в залежності від її функціонального використання та екологічних умов.

Створення гармонійних квіткових композицій - завдання найбільш складна і цікава. Великий вибір рослин, квітів і відтінків дозволяє сучасному дизайнерові проявити творчу фантазію і реалізувати найхимерніші задуми, і без знання основ кольорознавства тут не обійтися.

При створенні колористичної схеми квітника зручніше йти від поняття тієї чи іншої колірної гами, поєднуючи рослини на певний момент цвітіння, за правилами колірної гармонії: на основі або контрасту, або нюансную поєднання відтінків однієї гами або одного кольору.

3.3. Флористичні композиції та ландшафтне вирішення

Загальну композиційну структуру своєї майбутньої роботи я розпочала із планування та розташування зон. Перед початком роботи потрібно було визначитися з одним важливим моментом, як зробити макет на площині, якщо в ескізі не один об'єкт, а кілька. Потрібно було визначити композиційний центр. Я отримала два з них у своїй роботі. Я виділила їх за розміром, так як для мене завданням все-таки було зробити один центр головним, другий другорядним. Мені було важливо знайти їх правильне місце розташування та розташування рослин, визначити загальну композиційну структуру та колористику майбутньої роботи. Композиційний центр може бути розташований не тільки посередині площини, але його також можна розмістити в будь-якій його частині, залежно від наміру. Вибір округлої форми для композиції не випадковий, оскільки коло асоціюється з повнотою, поняттями добра і щастя. Така філософська ідея належить саме до форми кола та його похідних. Я не хотіла робити невизначені форму і спробувала себе в роботі над класичною композицією. Моя композиція висловлює моє особисте сприйняття того, як прикрасити парк. Таким чином, я створила свою конструктивну роботу з пошуком композиційного центру, розміщенням зон на площині, правильним пошуком пропорцій об'єкта з урахуванням законів перспективи.

Перш за все, потрібно було ретельно вивчити місцевість і визначити, з якого боку вона виглядає найбільш виразно. Цей пошук композиції я здійснила за допомогою ескізних робіт як виду образотворчого мистецтва, що дає можливість вільного композиційного пошуку. Я зробила ескізи в А 4. Звичайно, пошуку ескізів недостатньо, щоб виразити пропорції, але це допомагає розкрити основну ідею твору, працюючи над образом проекту. Наступним етапом була робота над проектом. Для виконання цієї графічної частини я обрала такі спеціалізовані програми: Archicad та Realtime Landscaping Architect. Вони дозволяють втілити кольорові графічні композиції живописного характеру.

Першим ступенем до створення декоративного саду або квітника є правильний облік його умов. Правильне визначення основного набору рослин відповідно до результатів вивчення та оцінки умов саду - основний секрет успіху ландшафтного дизайнера,. Так наприклад близьке залягання ґрунтових вод у відсутності дренажу виключає використання в садових композиціях традиційної для наших садів і палісадників бузку, а на продувається вітрами схилі проблематично використання багатьох декоративних чагарників - форзицій, дейція, вейгел, сортових барбарисом Тунберга, не кажучи вже про магноліях, японських кленах, гортензії крупнолістної і ін. Умови саду - це клімат, температура, освітленість, наявність або відсутність вологи, ґрунт.

Існують варіанти підходів до вибору рослин. Перший - екологічний, прямо орієнтований на конкретні умови саду - це коли ми підбираємо рослини до конкретних умов його розташування. Наприклад, якщо ділянка тіниста лісової, то марно витрачати час і гроші на створення розарію або вирощування більшості однорічників або овочевих культур. Зате надійно декоративними будуть композиції з хост, папоротей, Медуниця, Роджерс, астильб, волжанок і ін.

Другий варіант - коли за вихідні умови саду приймаються ті з них, які не можна змінити - коливання температур, рельєф (схил гори, берег моря або водосховища та ін) все інше може піддаватися перебудові - ґрунт, забезпеченість вологою і тд. В цьому випадку розширюється асортимент рослин, які можна застосовувати в саду, але і фінансові витрати і витрати часу на утримання такого саду значно більше.

Третій варіант - комбінований, коли в одній зоні саду повністю змінюється ґрунт і робиться автоматичний полив, а якась зона саду залишається наближеною до природного.

Другий ступінь добору рослин для створення саду безперервного декоративності - облік їх декоративних параметрів - текстури та фактури листя, сезонних змін її забарвлення, наявності красівоокрашених плодів, красивою графіки гілок і крон в зимовий час, наявність кори красивою

забарвлення і фактури, цікавого загального вигляду рослини, красивою графіки довго зберігатися відцвілих суцвіть, і ін. Особливу цінність мають рослини які мають цілорічний період декоративності - хвойні, рослини в топиарной стрижці, деревні рослини, які мають гарний габітус в зимовий час під снігом і в інєї.

Основу нашого проекту створює крупна деревна група з открытою площиною в центрі її доповнюють дерева і чагарники -це той самий всесезонний каркас саду, його верхній і середній ярус, який дає стабільний обсяг навіть в холодне і безлисте міжсезоння. В кінці квітня - початку травня, ще до появи листя, ділянка освітить сонячно-жовтими квітками форзиції. Чагарник любить сонячне світло, дуже посухостійкий.

Рис 3.3.1 Цвітіння форзиції

Потім хвилю цвітіння підхоплять пишні мигдаль степовий і виділена в окремий рід його махрова родичка луїзеанія трохлопастева. Далі цвітіння рододендрона - примхливого красеня, який любить підкислені вологі ґрунту, як хвойні і гортензії.

3.3.2 Цвітіння луїзеанії трехлопастева

Рис 3.3.3 Цвітіння рододендрону

У травні радує цвітінням хеномелес (айва японська), далі вступають ефектні барбариси. Що цікаво, видові (природні) форми цвітуть яскравіше сортових декоративно-листяних побратимів. Білим фонтаном розпускаються раннецвітущі спіреї: *S. сіра*, *S. Вангутта*, *S. острозубчатая*, в кінці травня розпуститься бузок (у них величезна кількість сортів) і трохи пізніше, в червні - спірея японська.

Рис 3.3.4 Цвітіння хеномелесу

Звичні для нашого клімату місцеві види: бузина, калина звичайна і глід криваво-червоний, горобина сибірська, рябинник рябінолистний, а також плодові дерева і чагарники: груші, яблуні, сливи теж цвітуть в червні білими квітками. Рожевим цвітінням відрізняються два види яблуні: Я. Недзвецького і Я. пурпурна, що має безліч декоративних сортів ("Роялті", "Невіль Коупмен" і ін.). Трохи пізніше править бал незрівнянна калина «Бульденеж»

Рис 3.3.5 Цвітіння калини «Бульденеж»

Чубушники наповнюють чудовим ароматом весь сад! Їх час - червень-липень

Рис 3.3.6 Цвітіння чубушнику

В цей же час зацвітають літні спіреї: японська, густоквіткова, Бумальда, Білларда, Дугласа. В основному, літні спіреї цвітуть рожево-малиновими квітками, але сорт японської спіреї "Альбіфлора" має білі квіти і таке ж тривале цвітіння, вважаючи за краще, як і інші літні спіреї, видалення відцвілих суцвіть для успішної закладки нових. Спірея знайдеться на будь-який смак!

Восени різнокольорова картина складається з темних ялин, золотистих берез та калини з яскраво пурпуровим листям.

Правильно підібрані квітучі чагарники прикрасять будь-який сад. Їх можна комбінувати один з одним, "обігруючи" різні терміни і відтинки цвітіння, поєднувати з іншими садовими рослинами - як квітучими, так і декоративно-листяними.

Таблиця 1

Асортиментна відомість рослин для саду безперервного цвітіння

№	Назва виду	
	Українська	Латинська
1	Барбарис оттавський Суперба	<i>Berberis ottawensis 'Superba'</i>
2	Барбарис тунберга Атропурпуреа	<i>Berberis thunbergii Atropurpurea</i>
3	Береза повисла	<i>Betula pendula Roth</i>

4	Бирючіна звичайна	<i>Ligustrum vulgare</i>
5	Вейгела квітуча	<i>Weigela florida</i>
6	Вейгела квітуча Брістол Рубі	<i>Weigela florida 'Bristol Ruby'</i>
7	Верба сіра	<i>Salix cinerea</i>
8	Вишня дрібнопильчата Канзан	<i>Prunus serrulata Kanzan</i>
9	Горобина звичайна плакуча	<i>Sorbus aucuparia L.</i>
10	Гортензія мітловидна Грандіфлора	<i>Hydrangea paniculata Grandiflora</i>
11	Гортензія мітловидна Лаймлайт	<i>Hydrangea paniculata Limelight</i>
12	Калина звичайна	<i>Viburnum opulus</i>
13	Клен гостролистий Емералд Квін	<i>Acer platanoides 'Emerald Queen'</i>
14	Клен Фрімана	<i>Acer freemanii</i>
15	Магнолія Кобус	<i>Magnolia kobus</i>
16	Магнолія Суланжа	<i>Magnolia X soulangeana</i>
17	Піраканта червона	<i>Pyracantha coccinea</i>
18	Пухириплідник калинолистий Діаболо	<i>Physocarpus opulifolius Diabolo</i>
19	Свидина Біла Елегантісіма	<i>Cornus alba 'Elegantissima'</i>
20	Сосна гірська	<i>Pinus mugo</i>
21	Сосна чорна	<i>Pinus nigra</i>
22	Спірея Ван Гутта	<i>Spiraea × vanhouttei</i>
23	Спірея японська	<i>Spiraea japonica</i>
24	Сумах оленорогий	<i>Rhus typhina</i>
25	Форзиція проміжна	<i>Forsythia x intermedia</i>
26	Черемха звичайна Ватерері	<i>Pinus Sylvestris Watereri</i>
27	Яблуня декоративна	<i>Malus hybrida</i>
28	Яблуня гібридна Мокум	<i>Malus hybridus Mokum</i>
29	Яблуня гібридна Роял Б'юті	<i>Malus baccata Royal Beauty</i>
30	Ялина колюча	<i>Picea pungens</i>
31	Ялина колюча сиза	<i>Picea pungens Engelm</i>
32	Ялівець козацький	<i>Juniperus sabina</i>

При розміщенні дерев і чагарників на об'єкті необхідно враховувати основні біометричні показники - висоту рослин, ширину, густоту їх крон. За висоту рослини приймається його висота в зрілому віці при найкращих умовах місця зростання.

3.4. Обґрунтування проектного рішення квітникового оформлення

Планування клумби безперервного цвітіння підпорядковується наступним правилам. Почнемо з «календаря цвітіння»: підбираємо рослини, визначаємо час, протягом якого кожна з них найбільш приваблива і декоративна. На цьому етапі важливо визначитися з асортиментом,

враховуючи, зрозуміло, стандартні правила вибору рослин для клумб і квітників:

Поєднуються тільки ті рослини, у яких подібні або однакові вимоги до ґрунту, поливу, освітлення;

Враховуються розміри кожної рослини, а також швидкість його росту; не забуваємо, що агресивні, швидко розростаються культури доведеться стримувати, обмежувати;

Підбираються і komponуємо рослини з урахуванням їх колірної гами, об'єднуючи - в залежності від свого задуму - взаємодоповнюючі або контрастні кольори.

Потім починаємо малювати схему або план майбутньої клумби. Необхідно дуже чітко уявити, як буде виглядати наш квітник на кожному з сезонних тимчасових відрізків - буквально по місяцях. При цьому не забувають: деякі рослини (в основному це весняні цибулинні, але не тільки) після цвітіння втрачають привабливість; щоб клумба не виглядала неохайною, коли їх листя почне в'янути, її повинні закрити собою інші - підростають на той час - декоративно-листяні рослини або квіти, можливо, однорічні.

Обов'язково прикидуємо можливі точки огляду: чи буде наша клумба доступна для глядачів з усіх боків чи буде односторонньою. Від цього залежить, де і як розмістяться рослини різної висоти, щоб вони не загороджували один одного. Догляд за рослинами - непросте питання для великої клумби, тому на великій площі варто передбачити спеціальні майданчики або вузькі стежки, мульчувати декоративними матеріалами: по ним зможемо дістатися до будь-якої квітки, щоб обрізати, полити або підв'язати якщо знадобиться.

Весняноквітучі рослини - це, в першу чергу, різноманітні цибулинні. Підійдуть нарциси, крокуси, Іридодіктіум, мускарі, хіонодокси, проліски. З кореневищних і бульбових багаторічників ранньою весною розпускаються ерантіс, морозник, печеночниця, калужниця, ряст, анемона, бруннера. З

дворічних варто відзначити віоли, або братки, і маргаритки: вони привабливі не тільки раннім початком цвітіння, а й великою його тривалістю.

Весняноквітучі багаторічники розквітають слідом за дрібноцибулинковими, змінюючи їх. Жовті купальниці і доронікум, вероніка, ірис, бадан, різноманітні примули, флокс шилоподібний - гідні прикраси клумби.

Необхідно враховувати також, що у багатьох рослин, поряд з ранніми, є і пізні види і сорти, поєднуючи які, можна помітно продовжити цвітіння. Так, астильби в умовах середньої смуги можуть цвісти, змінюючи один одного, з другої половини червня до кінця серпня; флокси - з кінця червня до перших заморозків; садові герані - з середини травня до вересня. Деякі культури (наприклад, дельфінії, люпин, бадан і інші) здатні при гарному догляді в кінці літа - початку осені зацвісти повторно.

Перелік літньоквітучих рослин надзвичайно великий, і привести його повністю було б важко, тому відзначимо лише частину культур, які використаємо до речі на клумбі безперервного цвітіння. З багаторічників, до вже згаданих астильби, флоксів, садової герані, дельфінії і люпину варто додати ромен, вербозілля, лілеї, моннард, ерінгіум, лілійники, рудбекії. Безумовно, не можна обійти увагою різноманітні види гвоздик і дзвіночків (як дворічних, так і багаторічних). Любителі ґрунтокривних рослин гідно оцінять очитки, пора цвітіння яких також припадає на літній період.

Звичайно ж, яка річна клумба без яскравих однорічників. Практично завжди будуть доречні аліссуми, лобелії, чорнобривці, цинії. Пишним цвітінням порадують антиринум, калістефус, петунії, портулак. Ефектним вертикальним акцентом можуть стати амаранти або соняшники.

Осінньоквітучі рослини - це в першу чергу багаторічні айстри і королева осіннього квітника - хризантема, очиток видний, колхікум, геленіум. В якості оригінального і ефектного бордюру можна використати декоративну капусту, якій заморозки йдуть лише на користь - з настанням холодів її листки стють яскравішими, а розкішні високорослі злаки навіть під першим снігом не

втраять своєї краси. За основу нашого квітника ми взяли троянди. Вздовж шохідної доріжки буде розташовуватися розарій. Асортимент складає три сорти троянд: чайно-гібридна 'Papa Meilland', патіо 'Future', мініатюрна 'Rixie'. По краю розарію і в центрі посаджена ґрунтопокривна рослина чебрець повзучий - запашний з безлистим повзучим, деревеніючим стеблом, від якого відходять прямостоячі або піднімають квітконосні облиствені гілки до 15 см висоти, округлі або неясно чотиригранні, опушені під верхівковим голівчатим суцвіттям. Якщо акуратно підняти кущик чебрецю повзучого, видно, що м'які зелені пагони розташовані тільки на кінцях гілок, зате їх так багато, що вони утворюють щільну подушечку-килимок. Тонкі деревіючі стволики легко вкорінюються. Листя чебрецю повзучого дрібні, до 1 см довжини, навхрест-супротивні, попарно розташовані на коротких черешках, овальні або довгасто-овальні, цілокраї, голі, лише біля основи листа по краю з білими віями. Квітки досить дрібні, зібрані в щільне головчасте суцвіття, рожево-фіолетові. Цвіте в червні-липні, плодоносить у серпні. Зовнішній вигляд рослини представлений на малюнку 3.4.1

Рис. 3.4.1 Чебрець повзучий

Роза чайно-гібридна 'Papa Meilland'- безсумнівно, одна з найбільш ароматних. Бутони елегантні, подовжені, квітки темні, оксамитово-червоні з більш червоним центром і чудовою форми. Надзвичайної краси бутони розкриваються в темні, бархатисто-малинові квітки чудової класичної форми. Великі, дуже ароматні квітки складаються з 35 пелюсток. Квітки поодинокі, на довгих пагонах. Листя шкіряста, блискуча, оливково-зелена, на сильному

прямостоячим високому кущі. Зовнішній вигляд рослини представлений на рис. 3.2.

Рис 3.4.2 Роза чайно-гібридна 'Para Meiland'

Роза патіо 'Future' - квітки цієї троянди напівмахрові. Темно-рожеві з білою плямою в центрі. Центр прикрашає пучок золотих тичинок. Квітки з'являються в кистях до десяти штук. Листя акуратні, блискучі, дрібні, шипів мало, кущ компактний прямостоячий. Квітки набагато більші листя.

Роза мініатюрна 'Rixie' - білі з рожевим центром, дрібні, махрові, злегка ароматні квітки розпускаються в суцвіттях. Кущі низькі, компактні, пухнасті. Листя дуже дрібні, темно-зеленого кольору. Цвітіння рясне і тривале. Зимостійкість добра. Чудово виглядає в композиціях ландшафтного дизайну. Зовнішній вигляд троянди мініатюрної 'Rixie'. Зовнішній вигляд рослини представлений на рис. 3.4.3

Рис. 3.4.3 Троянда мініатюрна 'Rixie'

В якості фону ми використаємо газон. Рослини для квітників підбирають таким чином, щоб їх квітки гармоніювали один з одним за забарвленням, формою і розмірами, а самі рослини - за термінами розвитку, часу і тривалості цвітіння.

Згідно композиційному рішення, всю проєктовану ділянку перетинає доріжка, мощена тротуарною плиткою. Праворуч від доріжки розташовується розарій, геометричної форми. Весь вільний простір ділянки застелимо рулонним газonom. Для ділянки обраний рулонний газон. Це найбільш універсальний вид газону, що дозволяє влаштувати зелену галявину на території всього за один день, він більш стійкий до витоптування, тіньовитривалий і посухостійкий. Так само вирощений професіоналами рулон практично не містить бур'янів, має густий покрив, рівного насиченого кольору.

Розарій - спеціально відведена під троянди ділянка. У розарії можна зустріти троянди кількох сортів, висаджених поодиноці або в квітниках. Троянди повинні бути різні за забарвленням, формою і розмірами квіток, по висоті і формі куща, за термінами цвітіння. При виборі сорту троянд потрібно враховувати затіненість одного з розаріїв в післяобідній період. Для даної ділянки підійдуть троянди, які переносять легке затінення.

3.5 Малі архітектурні форми (МАФ)

Малі архітектурні форми - це споруди, призначені для архітектурно-планувальної організації садів і парків, створення комфортного відпочинку відвідувачів, ландшафтно-естетичного збагачення території в цілому. Малі архітектурні форми класифікуються на наступні типи (або категорії): декоративні - скульптура, фонтани, вази, декоративні водойми, декоративні стінки; утилітарного характеру - пандуси, сходи, підпірні стінки, альтанки, навіси, містки, торгові кіоски, лавки, огорожі та ін. Утилітарні поділяються на кілька типів: - МАФ, які організовують рельєф і оформляють окремі ділянки

території (декоративне мощення, відкриті сходи, пандуси, укоси); пристрої для розміщення рослин (квіткарки, трельяжі); пристрої для відпочинку (обладнання майданчиків і пляжів, павільйони, садово-паркові меблі).

Садово-паркові меблі та обладнання призначені для забезпечення найбільш комфортних умов перебування відвідувачів у будь-яких куточках паркового об'єкта.

- обладнання загального користування - лави, урни, світильники і т.п. ;
- спеціалізоване обладнання місць відпочинку, дитячих майданчиків, спортивних споруд, водних пристроїв, пляжів і т. П. ;
- господарське обладнання - будки-битовки, сміттеві контейнери.

Лави без спинок служать для короткочасного або зі спинками для тривалого відпочинку відвідувачів об'єкта. Вони можуть відрізнятися великою різноманітністю форм і виготовлені з різних матеріалів в різній їх компонованні. Лави, як правило, роблять однопрогоновими довжиною 1,2 - 2 м; двох пролітних - 3,2 - 4 м. Висота лавок для дорослих-40 см. Щільність розстановки лав - 30-60 штук на 1 га території саду або парку. Лави влаштовують з різноманітного матеріалу - з каменю, металу, бетону, дерева, пластмаси, дерева і каменю. Лави з каменю виходять жорсткими і холодними. Їх встановлюють стаціонарно на спеціальному фундаменті, що ускладнює сучасний процес відновлювальних робіт при капітальному ремонті навколишньої території. Метал застосовують тільки для виготовлення елементів кріплення окремих вузлів лав. Так, з чавуну виконують ніжки, прикрашені орнаментом.

Рис.3.5. Приклади найпростіших паркових лавок в місцях відпочинку

Урни - спеціальні ємності, призначені для збору і короткочасного зберігання випадкового побутового сміття з метою забезпечення чистоти території і дотримання санітарно-гігієнічних умов. Урна повинна бути малопомітною і невеликий: висотою до 80 см при ширині не більше 50 см, складатися з двох частин: оболонки і виймається сміттєзбірника. Оболонку виготовляють з бетону з простою або орнаментною поверхнею, дерева, металу, азбестоцементу, кераміки, дюралюмінію. Сміттєзбірник виконують з нержавіючого металу у вигляді контейнера, що має форму оболонки, з пристосуванням для його вилучення з оболонки. Урни можуть бути: стаціонарні на опорах; що прикріплюються до стіни будівлі або споруди; вільно стоячі на ґрунті.

Рис. 3.5. Приклади паркових урн в місцях відпочинку

Розставляють урни по краях доріжок і майданчиків на відстані не менше 0,8 м від лавок для ізоляції від відпочиваючих відвідувачів; в зоні торговельних кіосків. Фарбують урни в нейтральні кольори, добре

поєднуються з зеленими насадженнями. Засоби наочної інформації служать для орієнтації відвідувачів у складній паркової ситуації. Ці кошти оформляються у вигляді ясних і простих графічних схем, покажчиків, символів, загальноприйнятих знаків і позначень і допомагають відвідувачам розібратися в численній розгалуженій дорожньо-тропиночній мережі і потрапити в цікавить їх місце, будівлю і споруду, а також дізнатися повноту правил і умов своєї поведінки у парку. Влаштовується укрупнена схема парку з нанесеними на ній основними об'єктами і спорудами, які і будуть орієнтирами при русі, а також численні покажчики з чіткими написами або символами, знаками і позначеннями.

Схему парку виконують на довговічній підоснові - бронзі, дереві, оргаліт; деревно-стружчатою плиті, покритої захисним шаром. Покажчики зміцнюють на металічних опорах за допомогою знімних захоплень. Вони повинні бути виконані з листового металу, бути єдиної форми з чорним фоном і білим зображенням символів, цифр, тексту. Всі опори повинні бути встановлені на постійному місці в підготовлені фундаменти - склянки - і забетоновані з подальшим закладенням поверхні. Така система інформації повинна носити стабільний характер на всій території паркового об'єкта. У зв'язку з цим необхідно підібрати єдині засоби показу, які забезпечують чітке прочитання символів, знаків.

Доріжки. Сьогодні мощення доріжок стало дуже популярним, адже декоративне мощення дозволяє надати ділянці естетичну привабливість, доглянутість. Найчастіше використовують мощення тротуарною плиткою, тому вона є більш доступним і декоративним матеріалом.

Мощення плиткою дозволяє захистити ділянки від затоплень. Плитка володіє такими перевагами як, як влого- так і морозостійкість. Спека їй так само не страшна.

Тротуарна плитка- це відмінні альтернатива матеріалам, що використовувалися до її появи. Застосовуваний граніт занадто дорогий

матеріал, оскільки коштує не дешево сам натуральний камінь. В проекті запропоновано блакитні світло та темно коричневі кольори для укладання доріжок.

Рис 3.5.3 Варіанти укладення тротуарної плитки

В третьому розділі були розкриті питання системи мощення, освітлення, вибору газону та малих архітектурних форм. Був підібраний матеріал для мощення стежок і доріжок, представлені види мощення та обрані зони розваг. Ознайомившись з технічними можливостями на сьогоднішній день, було обрано освітлювальні прилади, які ми запропонували при проектуванні

ВИСНОВКИ

У результаті досліджень проведених під час написання кваліфікаційної роботи ми дійшли наступних висновків:

Ідеєю проекту є створення саду безперервного цвітіння на території парку Совки у Святошинському районі м. Києва. Основна задача була об'єднати рослини, які цвітуть у різні пори року і доповнюють одна одну в композиційних групах. В міру того як одна рослина відцвітає, інша створює акцент, починаючи цвітіння. При створенні саду безперервного цвітіння ми згрупували рослини за терміном цвітіння, по сумісності та естетикою зовнішнього вигляду.

Підібрали 32 види, сортів і форм деревних рослини; для створення ландшафтних груп з почерговим цвітінням. Запроектували створення живоplotу, що об'єднає виділену територію саду безперервного цвітіння в єдину композицію. За основу прийняли спірею японську.

Для найбільш комфортних умов перебування відвідувачів у будь-яких ділянках парку, ми запроектували садово-паркові меблі та обладнання загального користування: лави і урни, світильники та альтанки.

Для тривалого відпочинку відвідувачів запроектовані лави з дерева. Цей матеріал є найбільш доступним, має високу теплопровідність, а також легкий в заміні. На території парку біля кожної лави на відстані 0,8 м буде встановлена урна, яка гармонійно буде виглядати з нею.

На алеях запроектували вуличні світильники висотою 2,3 м, діаметром - 16 см. Площа освітлення становить 4-8 м². На об'єкті передбачено 24 ліхтаря.

Мощення пропонуємо зробити бруківкою. Технологія укладання бруківки на проектній території парку збігається з технологією укладання пішохідних доріжок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гуржиев А.Ю. Функціонально-планувальна організація площ в сучасному місті: Автореф. ди. – № 1. – С.40 – 45.
2. Житкова Н.Ю. Теорія архітектури і архітектурного проектування. Архітектурна типологія промислових будівель: конспект лекцій. – К.: КНУБА, 2005. – 100 с. Забелина Е.В. Поиск новых форм в ландшафтной архитектуре: учебное пособие. – М.: Архитектура-С, 2015. – 160 с.
3. Жирнов А. Д. Дизайн паркових рослинних угруповань: навч. посібник. Київ: ДАКККиМ, 2020
4. Колінько В.В., Куровський Г.К. Київ – священний простір. – К.: Київська ландшафтна ініціатива, 2016. – 232 с.
5. Криворучко Д. М. Олександрія. Київ: Будівельник, 2019. 96 с.
6. Кучерявий В.Г. Озеленення населених місць. – Львів: Світ, 2015. – 456 с.
7. Руссо Д., Возей Ж. Благоустрій міста: пер. з франц. О. Жуланського, С. Синиці. – К.: Основи, 2015. – 107 с.
8. Стародубцева Л.С. Архітектура постмодернізму. – К.: Спалах, 2018. – 208 с.
9. Пушкар В.В. Агротехніка зеленого будівництва. Київ: НАКККиМ. 2013.
10. <https://sazhaemsad.ru/princip-postroeniya-kompozicii-iz-xvojnyx-rastenij.html>
11. <http://nyurochka.ru/tsvetniki-i-idei/monohromnyiy-tsvetnik-v-sadu>
12. [http://www.snttopolek.ru/publ/oformlenie_i_dizajn/vse_o_cvetnikakh_i_nemno go_bolshe_chast_3/7-1-0-495](http://www.snttopolek.ru/publ/oformlenie_i_dizajn/vse_o_cvetnikakh_i_nemno_go_bolshe_chast_3/7-1-0-495)
13. http://www.tsvetnik.info/features/tsvetnik_1.asp
14. proektirovanie/sadyi-estestvennyih-stilej/eko-stil-v-sadu, свободный. - Загл. с экрана.
15. <http://gallery.forum-grad.ru/showimage.php?i=44231&c=546>
16. <http://ac-proekt.com/index.php/landshaftnyj-dizajn>
17. <https://ld-spb.ru/vse-o-landshafte-i-sade/landshaftnyj-dizajn-parka>

ДОДАТКИ

Фотофіксація парку Совки Святошинського району м. Києва

Рис. 1.1 Загальний вигляд території парку

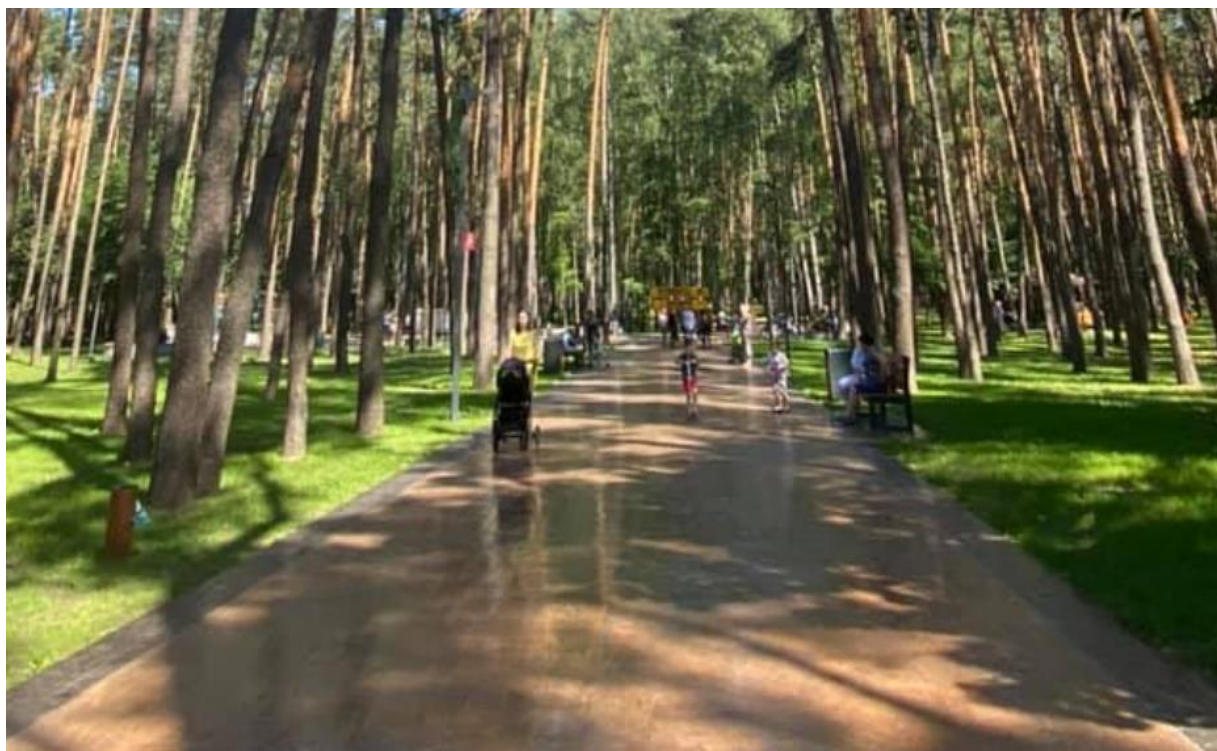

Рис. 1.2 Головна прогулянкова доріжка

1.3 Шаховий павільйон

Рис 1.4 Місця для відпочику в парку

Элементы благоустройства

